

## عنوان مقاله:

شناسایی و ارزیابی توسعه و فقر انسانی در شهرها با استفاده از GIS و HDI (مطالعه موردی: محلات شهری یزد)

## محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

## نویسندگان:

سعید ملکی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

الیاس مودت - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

## خلاصه مقاله:

امروزه کشورهای در حال توسعه به منظور تقویت زیربنای اقتصادی اجتماعی، رفع عدم تعادل‌های منطقه‌ای و در نهایت نیل به توسعه-ی منطقه‌ای پایدار، نیازمند شناسایی و نحوه‌ی توزیع امکانات، تسهیلات و منابع می‌باشند؛ به طوری که، به گزارشات UNDP ایران به لحاظ گروه‌بندی شاخص HDI جزء کشورهای دسته‌ی دوم یعنی توسعه‌ی زیاد قرار دارد؛ منطقه‌ی شهری یزد، مانند دیگر شهرها در درون خود دارای عدم تعادل در محلات می‌باشد؛ بنابراین پژوهش حاضر از نوع کاربردی توسعه‌ای و روش بررسی آن پیمایشی در پی این هدف است که گستره‌ی توسعه و فقر شهری را با دو مدل HDI و GIS در ۵۰ محله در منطقه‌ی شهری یزد الویت‌بندی و معرفی نماید؛ که با مطالعه و بررسی‌های صورت گرفته نتایج هر دو مدل پژوهش نشان می‌دهد محلات حسن‌آباد، فردوگاه و کشتارگاه دارای حداقل توسعه و در مقابل محلات امام‌شهر و صفائییه حداکثر توسعه به عبارتی حداقل محرومیت را در منطقه‌ی شهری یزد دارا می‌باشند.

## کلمات کلیدی:

توسعه، فقر، شهر یزد، مدل و تکنیک، HDI، GIS

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575852>

